

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ПУТИВЛЬСЬКИЙ КОЛЕДЖ СУМСЬКОГО НАУ
БІБЛІОТЕКА

VIVAT, бібліотеко!

(сценарій свята до Всеукраїнського
дня бібліотек)

2012 р

(Сцена. Звучить: Євгеній Крилатов «Лірична тема», з'являється дівчина)

Дівчина: Час інформації. Радіо. Телебачення. Інтернет. І, здається, зовсім не залишилось місця для книги. Невже віджила? Ні! Книга буде жити, а значить буде жити і бібліотека. У бібліотеці особлива тиша... Чути шелест сторінок та тиху розмову на видачі. У бібліотеці жива тиша, від якої йде легке збудження, урочистий лад!

Запрошуємо вас в науковий та фантастичний світ книги, світ бібліотеки!..

(Звучить увертюра Дмитра Шостаковича)

(Голос за кулісами): Однажды в уездном городе П, в библиотеке Путивльского колледжа СНАУ появился градоначальник...

(Виходять герої гоголівського «Ревізора», які нагадують сучасних народних депутатів міської Ради)

Городничий: Я пригласил вас, господа, с тем, чтобы сообщить пренеприятное известие - К нам едет ревизор с секретным предписанием проверить, как прошел праздник библиотеки!

Ляпкин-Тяпкин: Какой библиотеки?

Земляника: Нашей?

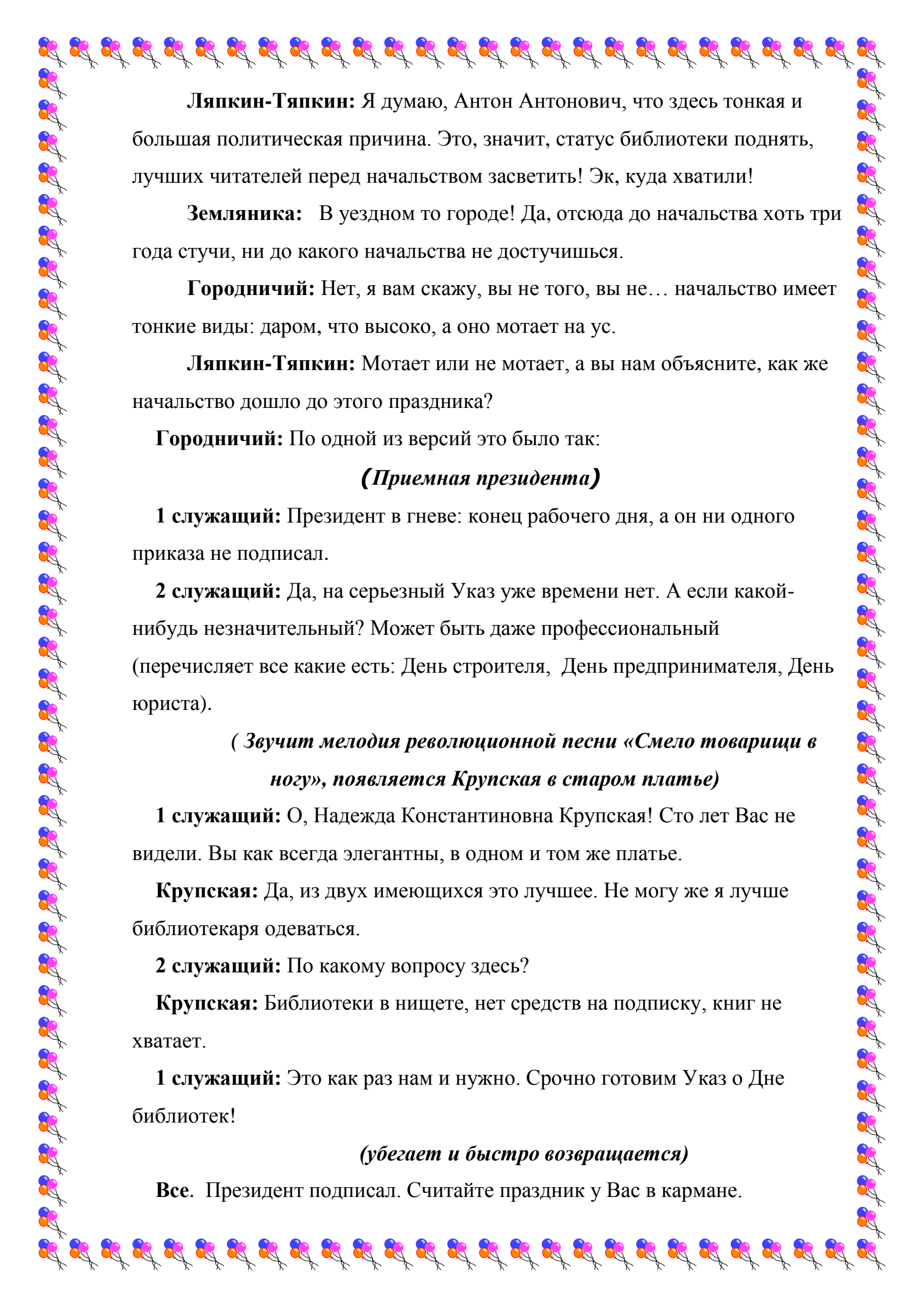
Городничий: Да нет, господа, не только нашей, а всех библиотек и библиотекарей Украины! Согласно Указу Президента Украины №471/98 ежегодно 30 сентября отмечается Всеукраинский день библиотек.

Ляпкин-Тяпкин: Во те на! Вот не было заботы, так подай!

Земляника: Да, обстоятельство такое необыкновенное.

Ляпкин-Тяпкин: Зачем же так Антон Антонович? Отчего решили так сделать?

Городничий: Отчего же? Так уж видно судьба! До сих пор, благодаря Богу, подбирались к другим ведомствам, теперь пришла очередь нашему.

Ляпкин-Тяпкин: Я думаю, Антон Антонович, что здесь тонкая и большая политическая причина. Это, значит, статус библиотеки поднять, лучших читателей перед начальством засветить! Эж, куда хватили!

Земляника: В уездном то городе! Да, отсюда до начальства хоть три года стучи, ни до какого начальства не достучишься.

Городничий: Нет, я вам скажу, вы не того, вы не... начальство имеет тонкие виды: даром, что высоко, а оно мотает на ус.

Ляпкин-Тяпкин: Мотает или не мотает, а вы нам объясните, как же начальство дошло до этого праздника?

Городничий: По одной из версий это было так:

(Приемная президента)

1 служащий: Президент в гневе: конец рабочего дня, а он ни одного приказа не подписал.

2 служащий: Да, на серьезный Указ уже времени нет. А если какой-нибудь незначительный? Может быть даже профессиональный (перечисляет все какие есть: День строителя, День предпринимателя, День юриста).

(Звучит мелодия революционной песни «Смело товарищи в ногу», появляется Крупская в старом платье)

1 служащий: О, Надежда Константиновна Крупская! Сто лет Вас не видели. Вы как всегда элегантны, в одном и том же платье.

Крупская: Да, из двух имеющихся это лучшее. Не могу же я лучше библиотекаря одеваться.

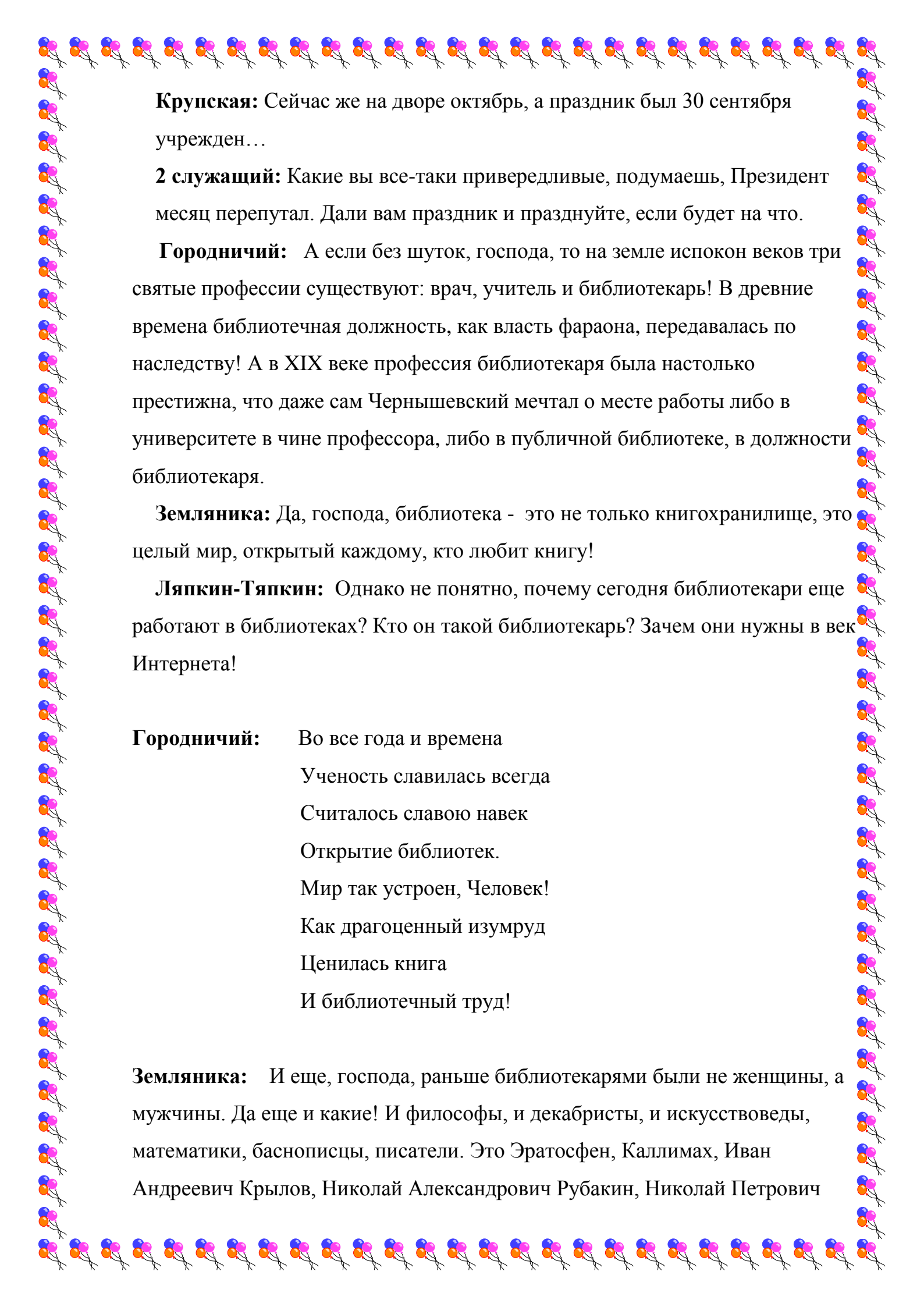
2 служащий: По какому вопросу здесь?

Крупская: Библиотеки в нищете, нет средств на подписку, книг не хватает.

1 служащий: Это как раз нам и нужно. Срочно готовим Указ о Дне библиотек!

(убегает и быстро возвращается)

Все. Президент подписал. Считайте праздник у Вас в кармане.

Крупская: Сейчас же на дворе октябрь, а праздник был 30 сентября учрежден...

2 служащий: Какие вы все-таки привередливые, подумаешь, Президент месяц перепутал. Дали вам праздник и празднуйте, если будет на что.

Городничий: А если без шуток, господа, то на земле испокон веков три святые профессии существуют: врач, учитель и библиотекарь! В древние времена библиотечная должность, как власть фараона, передавалась по наследству! А в XIX веке профессия библиотекаря была настолько престижна, что даже сам Чернышевский мечтал о месте работы либо в университете в чине профессора, либо в публичной библиотеке, в должности библиотекаря.

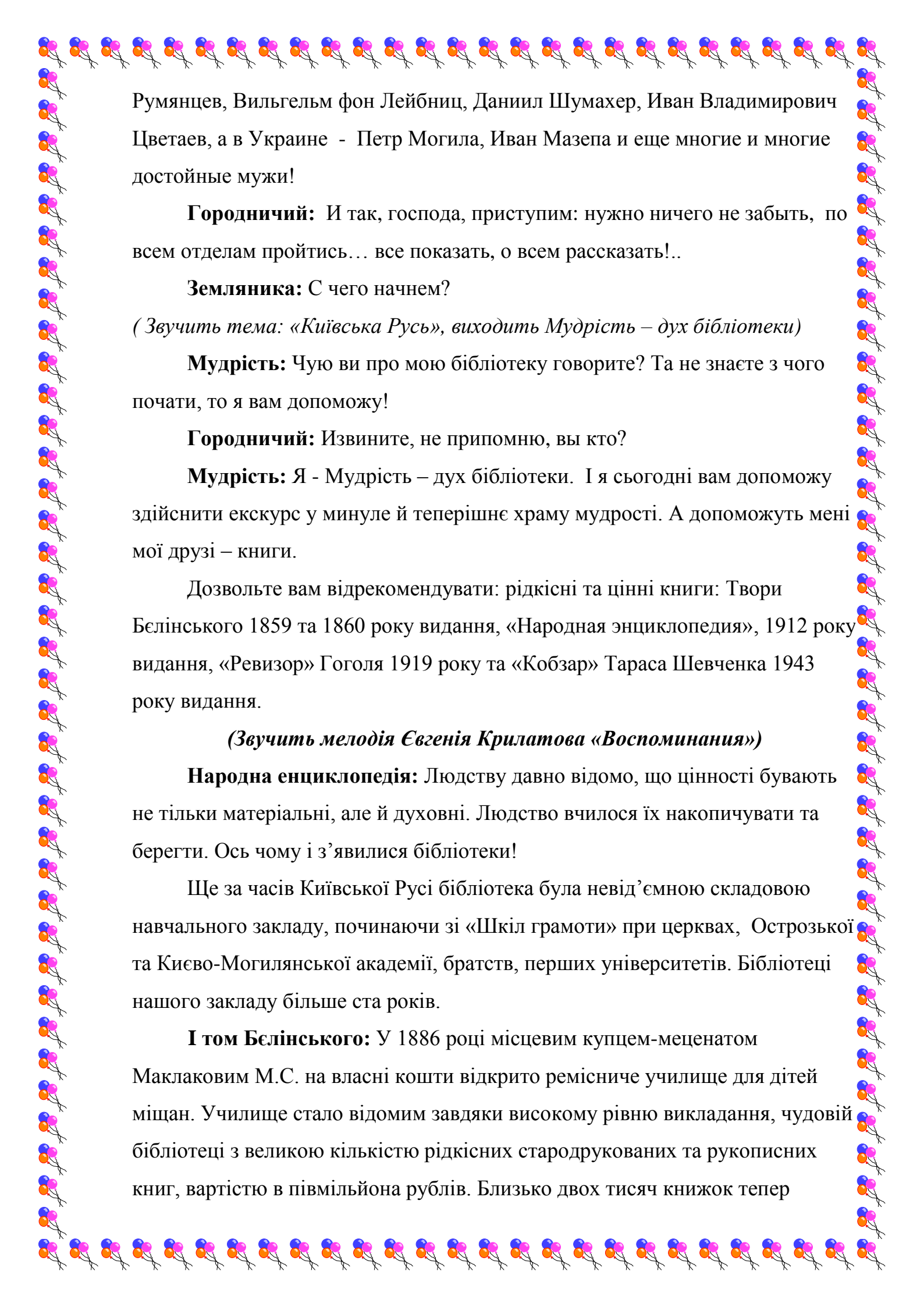
Земляника: Да, господа, библиотека - это не только книгохранилище, это целый мир, открытый каждому, кто любит книгу!

Ляпкин-Тяпкин: Однако не понятно, почему сегодня библиотекари еще работают в библиотеках? Кто он такой библиотекарь? Зачем они нужны в век Интернета!

Городничий:

Во все года и времена
Ученость славилась всегда
Считалось славою навек
Открытие библиотек.
Мир так устроен, Человек!
Как драгоценный изумруд
Ценилась книга
И библиотечный труд!

Земляника: И еще, господа, раньше библиотекарями были не женщины, а мужчины. Да еще и какие! И философы, и декабристы, и искусствоведы, математики, баснописцы, писатели. Это Эратосфен, Каллимах, Иван Андреевич Крылов, Николай Александрович Рубакин, Николай Петрович

Румянцев, Вильгельм фон Лейбниц, Даниил Шумахер, Иван Владимирович Цветаев, а в Украине - Петр Могила, Иван Мазепа и еще многие и многие достойные мужи!

Городничий: И так, господа, приступим: нужно ничего не забыть, по всем отделам пройтись... все показать, о всем рассказать!..

Земляника: С чего начнем?

(Звучит тема: «Київська Русь», виходить Мудрість – дух бібліотеки)

Мудрість: Чую ви про мою бібліотеку говорите? Та не знаєте з чого почати, то я вам допоможу!

Городничий: Извините, не припомню, вы кто?

Мудрість: Я - Мудрість – дух бібліотеки. І я сьогодні вам допоможу здійснити екскурс у минуле й теперішнє храму мудрості. А допоможуть мені мої друзі – книги.

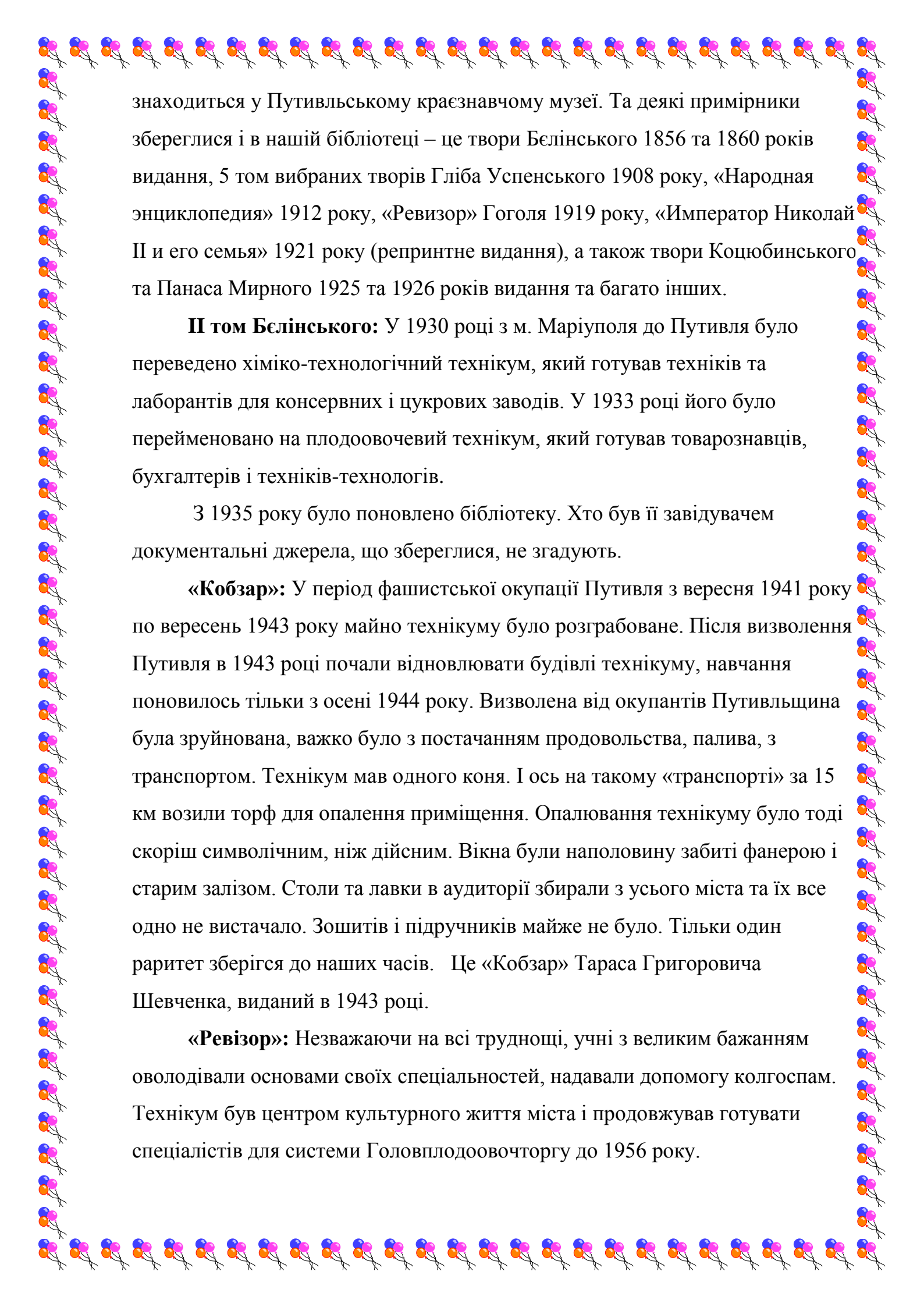
Дозвольте вам відрекомендувати: рідкісні та цінні книги: Твори Белінського 1859 та 1860 року видання, «Народная энциклопедия», 1912 року видання, «Ревизор» Гоголя 1919 року та «Кобзар» Тараса Шевченка 1943 року видання.

(Звучить мелодія Євгенія Крилатова «Воспоминания»)

Народна енциклопедія: Людству давно відомо, що цінності бувають не тільки матеріальні, але й духовні. Людство вчилася їх накопичувати та берегти. Ось чому і з'явилися бібліотеки!

Ще за часів Київської Русі бібліотека була невід'ємною складовою навчального закладу, починаючи зі «Шкіл грамоти» при церквах, Острозької та Києво-Могилянської академії, братств, перших університетів. Бібліотеці нашого закладу більше ста років.

І том Белінського: У 1886 році місцевим купцем-меценатом Маклаковим М.С. на власні кошти відкрито ремісниче училище для дітей міщан. Училище стало відомим завдяки високому рівню викладання, чудовій бібліотеці з великою кількістю рідкісних стародрукованих та рукописних книг, вартістю в півмільйона рублів. Близько двох тисяч книжок тепер

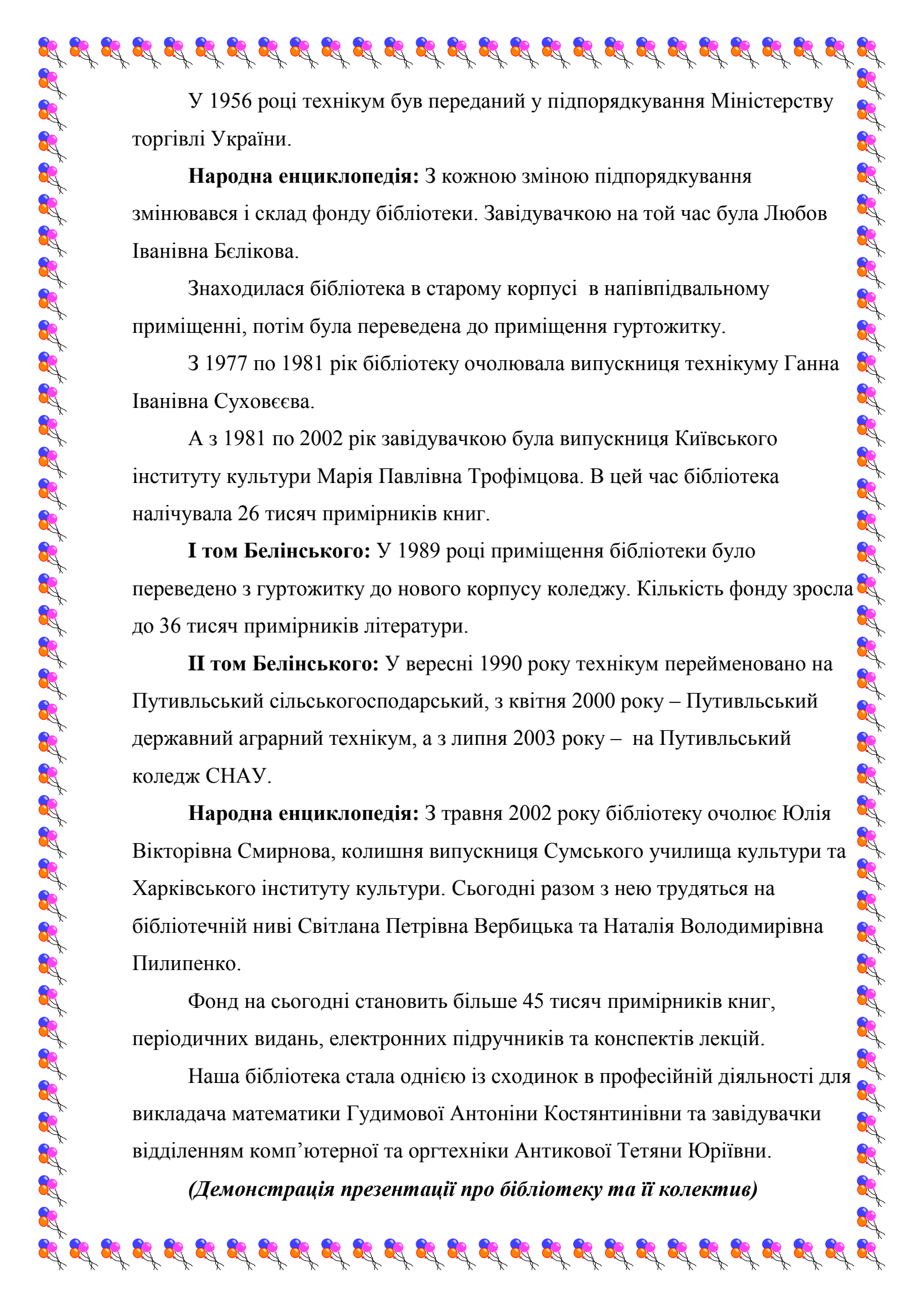
знаходиться у Путивльському краєзнавчому музеї. Та деякі примірники збереглися і в нашій бібліотеці – це твори Белінського 1856 та 1860 років видання, 5 том вибраних творів Гліба Успенського 1908 року, «Народная энциклопедия» 1912 року, «Ревизор» Гоголя 1919 року, «Император Николай II и его семья» 1921 року (репринтне видання), а також твори Коцюбинського та Панаса Мирного 1925 та 1926 років видання та багато інших.

II том Белінського: У 1930 році з м. Маріуполя до Путивля було переведено хіміко-технологічний технікум, який готував техніків та лаборантів для консервних і цукрових заводів. У 1933 році його було перейменовано на плодоовочевий технікум, який готував товарознавців, бухгалтерів і техніків-технологів.

З 1935 року було поновлено бібліотеку. Хто був її завідувачем документальні джерела, що збереглися, не згадують.

«Кобзар»: У період фашистської окупації Путивля з вересня 1941 року по вересень 1943 року майно технікуму було розграбоване. Після визволення Путивля в 1943 році почали відновлювати будівлі технікуму, навчання поновилось тільки з осені 1944 року. Визволена від окупантів Путивльщина була зруйнована, важко було з постачанням продовольства, палива, з транспортом. Технікум мав одного коня. І ось на такому «транспорті» за 15 км возили торф для опалення приміщення. Опалювання технікуму було тоді скоріш символічним, ніж дійсним. Вікна були наполовину забиті фанерою і старим залізом. Столи та лавки в аудиторії збирали з усього міста та їх все одно не вистачало. Зошитів і підручників майже не було. Тільки один раритет зберігся до наших часів. Це «Кобзар» Тараса Григоровича Шевченка, виданий в 1943 році.

«Ревізор»: Незважаючи на всі труднощі, учні з великим бажанням оволодівали основами своїх спеціальностей, надавали допомогу колгоспам. Технікум був центром культурного життя міста і продовжував готувати спеціалістів для системи Головплодоовочторгу до 1956 року.

У 1956 році технікум був переданий у підпорядкування Міністерству торгівлі України.

Народна енциклопедія: З кожною зміною підпорядкування змінювався і склад фонду бібліотеки. Завідувачкою на той час була Любов Іванівна Белікова.

Знаходилася бібліотека в старому корпусі в напівпідвальному приміщенні, потім була переведена до приміщення гуртожитку.

З 1977 по 1981 рік бібліотеку очолювала випускниця технікуму Ганна Іванівна Суховєєва.

А з 1981 по 2002 рік завідувачкою була випускниця Київського інституту культури Марія Павлівна Трофімцова. В цей час бібліотека налічувала 26 тисяч примірників книг.

I том Белінського: У 1989 році приміщення бібліотеки було переведено з гуртожитку до нового корпусу коледжу. Кількість фонду зростає до 36 тисяч примірників літератури.

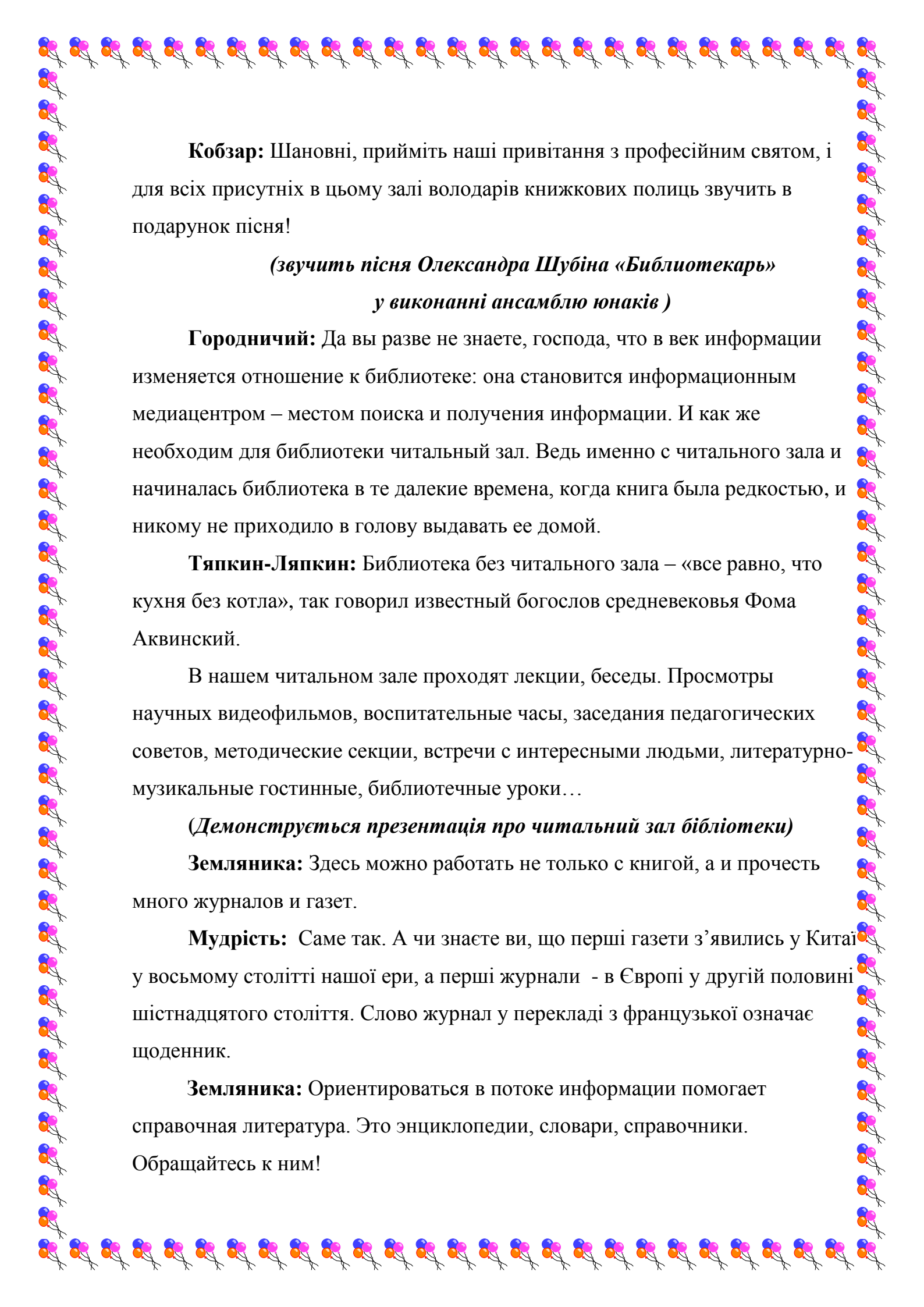
II том Белінського: У вересні 1990 року технікум перейменовано на Путивльський сільськогосподарський, з квітня 2000 року – Путивльський державний аграрний технікум, а з липня 2003 року – на Путивльський коледж СНАУ.

Народна енциклопедія: З травня 2002 року бібліотеку очолює Юлія Вікторівна Смирнова, колишня випускниця Сумського училища культури та Харківського інституту культури. Сьогодні разом з нею трудяться на бібліотечній ниві Світлана Петрівна Вербицька та Наталія Володимирівна Пилипенко.

Фонд на сьогодні становить більше 45 тисяч примірників книг, періодичних видань, електронних підручників та конспектів лекцій.

Наша бібліотека стала однією із сходинок в професійній діяльності для викладача математики Гудимової Антоніни Костянтинівни та завідувачки відділенням комп'ютерної та оргтехніки Антикової Тетяни Юріївни.

(Демонстрація презентації про бібліотеку та її колектив)

Кобзар: Шановні, прийміть наші привітання з професійним святом, і для всіх присутніх в цьому залі володарів книжкових полиць звучить в подарунок пісня!

*(звучить пісня Олександра Шубіна «Библиотекарь»
у виконанні ансамблю юнаків)*

Городничий: Да вы разве не знаете, господа, что в век информации изменяется отношение к библиотеке: она становится информационным медиациентром – местом поиска и получения информации. И как же необходим для библиотеки читальный зал. Ведь именно с читального зала и начиналась библиотека в те далекие времена, когда книга была редкостью, и никому не приходило в голову выдавать ее домой.

Тяпкин-Ляпкин: Библиотека без читального зала – «все равно, что кухня без котла», так говорил известный богослов средневековья Фома Аквинский.

В нашем читальном зале проходят лекции, беседы. Просмотры научных видеофильмов, воспитательные часы, заседания педагогических советов, методические секции, встречи с интересными людьми, литературно-музыкальные гостинные, библиотечные уроки...

(Демонструється презентація про читальний зал бібліотеки)

Земляника: Здесь можно работать не только с книгой, а и прочесть много журналов и газет.

Мудрість: Саме так. А чи знаєте ви, що перші газети з'явилися у Китаї у восьмому столітті нашої ери, а перші журнали - в Європі у другій половині шістнадцятого століття. Слово журнал у перекладі з французької означає щоденник.

Земляника: Ориентироваться в потоке информации помогает справочная литература. Это энциклопедии, словари, справочники. Обращайтесь к ним!

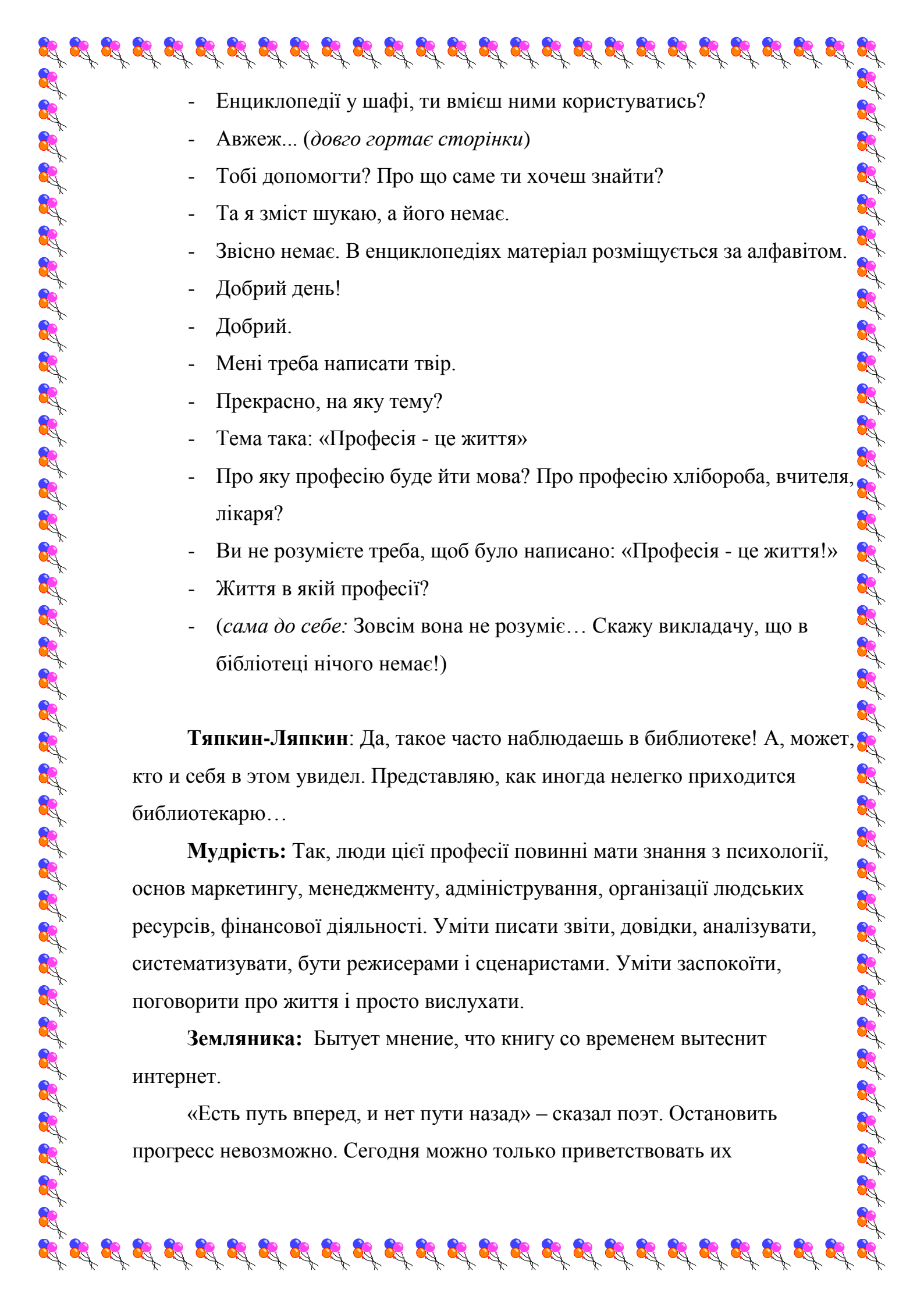
Городничий: С читальним залом все понятно и замечательно, а на абонементе как обстоят дела?

Земляника: Абонемент - это тот отдел, где книги выдают домой? А что о нем говорить, лучше раз посмотреть.

(Демонструється відеоролик про похід до бібліотеки і інсценівка «Абонемент»)

(... Дзвінок на перерву, вбігають студенти до бібліотеки.)

- Добрий день Світлано Петрівно!
- Добрий день!
- А чи можна взяти «Теорію держави і права» автора Скакуна
- Звичайно.
- А мені, будь-ласка, фізику.
- Якого автора?
- Синього.
- Такого в бібліотеці немає, є фізика Жданова, Гончаренка, Ребрика,
- Так... так Ребрика фізику мені потрібно.
- А чи є у вас Чехов?
- Є, а що саме ти хочеш прочитати?
- «Вишневый сад» и «Дом с мимозой»
- «Вишневый сад» есть, а вот дом не с мимозой, а с мезанином зветься твір.
- А мені потрібна синя книга, а на ній комбайн намальований.
- Автора якого?
- Не пам'ятаю.
- А з предмету якого?
- З економіки праці.
- То може це Батіг «Планування та організація діяльності аграрного підприємства?»
- Так, так вона!
- Скажіть, а де у вас енциклопедії?

-
- Енциклопедії у шафі, ти вмієш ними користуватись?
 - Авжеж... *(довго гортає сторінки)*
 - Тобі допомогти? Про що саме ти хочеш знайти?
 - Та я зміст шукаю, а його немає.
 - Звісно немає. В енциклопедіях матеріал розміщується за алфавітом.
 - Добрий день!
 - Добрий.
 - Мені треба написати твір.
 - Прекрасно, на яку тему?
 - Тема така: «Професія - це життя»
 - Про яку професію буде йти мова? Про професію хлібороба, вчителя, лікаря?
 - Ви не розумієте треба, щоб було написано: «Професія - це життя!»
 - Життя в якій професії?
 - *(сама до себе: Зовсім вона не розуміє... Скажу викладачу, що в бібліотеці нічого немає!)*

Тяпкин-Ляпкин: Да, такое часто наблюдаешь в библиотеке! А, может, кто и себя в этом увидел. Представляю, как иногда нелегко приходится библиотекаряю...

Мудрість: Так, люди цієї професії повинні мати знання з психології, основ маркетингу, менеджменту, адміністрування, організації людських ресурсів, фінансової діяльності. Уміти писати звіти, довідки, аналізувати, систематизувати, бути режисерами і сценаристами. Уміти заспокоїти, поговорити про життя і просто вислухати.

Земляника: Бытует мнение, что книгу со временем вытеснит интернет.

«Есть путь вперед, и нет пути назад» – сказал поэт. Остановить прогресс невозможно. Сегодня можно только приветствовать их

взаємодія. Из інтернету можна скачати цілу книгу, не заходя в бібліотеку.

Мудрість: Так, за вікном ХХІ століття! Світ давно опанував не тільки терміни, а й саму техніку і вільно оперує електронною поштою, електронними каталогами, копіювальною технікою, принтером. Всіх об'єднав Інтернет.

Один компакт-диск вміщує 250 тис. сторінок тексту. На компакт-дисках площею близько 4 м можна помістити тексти всіх книжок світу.

Нині пристрій розміром із ніготь людської руки може зберігати інформацію рівну за обсягом 100 книгам по 500 сторінок кожна.

Городничий: Ух ты! В нашей библиотеке тоже есть электронный читальный зал с выходом в Интернет, зайдя на сайт колледжа можно покопаться в электронном каталоге библиотеки, поработать с электронными учебниками и учебно-методическими комплексами.

Тяпкин-Ляпкин: Только не кажется ли вам, Антон Антонович, что компьютеры в библиотеке устарели, на новые пора заметить!

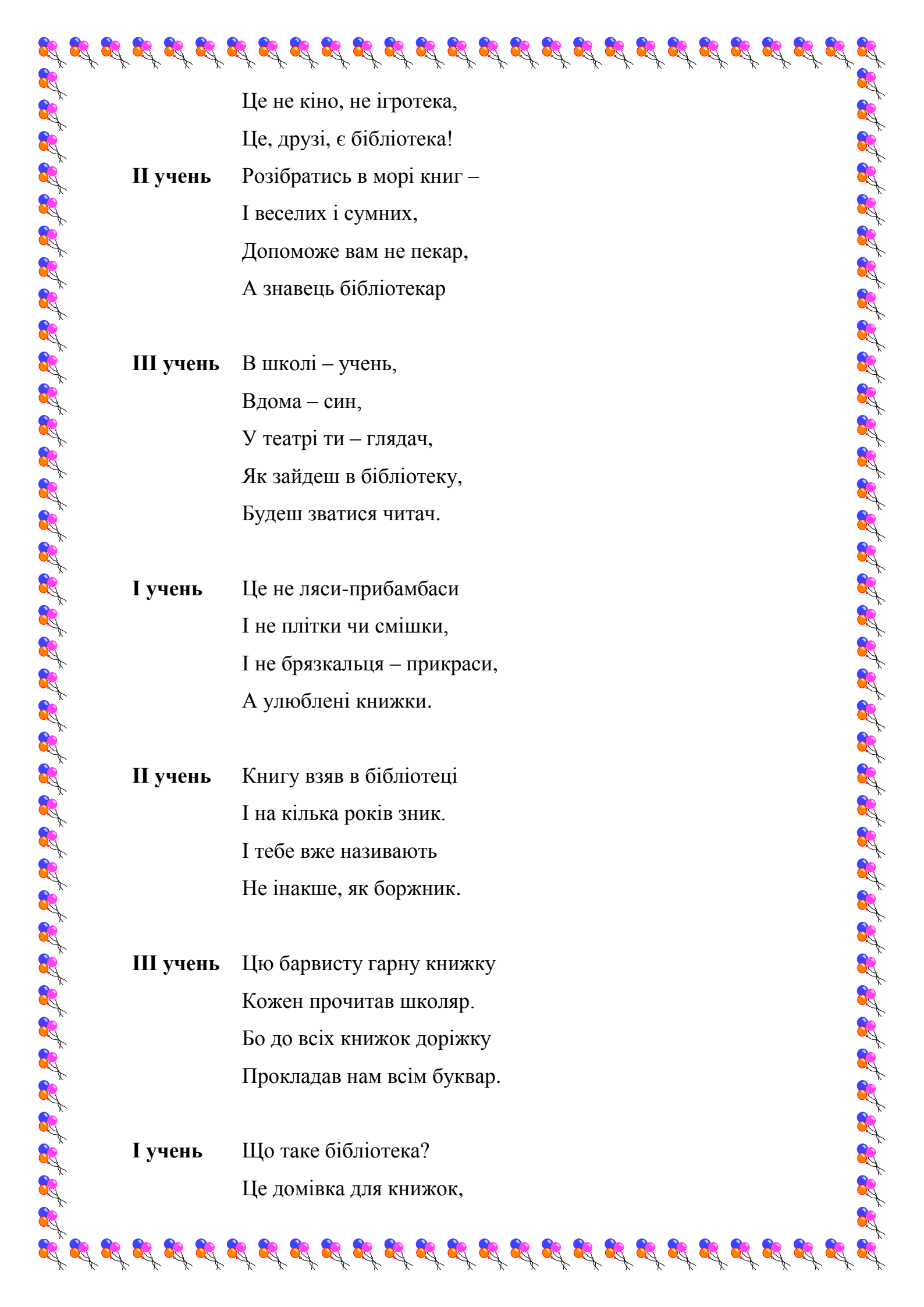
Городничий: Подумаем, подумаем над этим вопросом!

Так значит, господа, все посмотрели, ничего не забыли?

Мудрість: Про саме головне забули! Так як кисень потрібен людині, щоб дихати, бібліотеці потрібні читачі, щоб вона могла продовжувати жити. І сьогодні ми хочемо подякувати нашим читачам. Кожен з вас хоч раз та й завітав в храм мудрості! А найактивніших, найчитаючих хочемо відзначити і нагородити! Та перш ніж ми почнемо церемонію нагородження, вас, наших нинішніх читачів, хочуть поздоровити і привітати юні та майбутні читачі бібліотеки Путивльського коледжу Сумського НАУ:

(На сцені наймолодші учасники – школярі).

І учень Щодня приходим в храм духовний,
Що мудрості і дива повен.
Гортаєм сторінки чудові,
Світ пізнаєм у рідній мові.

Це не кіно, не ігротека,

Це, друзі, є бібліотека!

II учень Розібратись в морі книг –

І веселих і сумних,

Допоможе вам не пекар,

А знавець бібліотекар

III учень В школі – учень,

Вдома – син,

У театрі ти – глядач,

Як зайдеш в бібліотеку,

Будеш зватися читач.

I учень Це не лясиприбамбаси

І не плітки чи смішки,

І не брязкальця – прикраси,

А улюблені книжки.

II учень Книгу взяв в бібліотеці

І на кілька років зник.

І тебе вже називають

Не інакше, як боржник.

III учень Цю барвисту гарну книжку

Кожен прочитав школяр.

Бо до всіх книжок доріжку

Прокладав нам всім буквар.

I учень Що таке бібліотека?

Це домівка для книжок,

Що ж, до неї недалеко:

Два квартали, за ріжок.

Мудрість: До слова запрошуємо завідувачку бібліотеки Юлію Вікторівну Смирнову.

(Виступ завідувача бібліотеки та церемонія нагородження кращих читачів на кожному відділенні. Поява на сцені директора коледжу в ролі «ревізора», який оголошує кращого читача коледжу).